

гъгъ (*Μορτάγων, Omortag, Μορτάγων, Κρτάγων, Ολβριτάγος*). — Отъ тѣхъ различни писанія ако извадимъ *Κρτάγων*, кое-то е явна погрѣшка у Кедрина, защо самъ Кедринъ на друго мѣсто го пише, като други-ты, *Μορτάγων*, ще видимъ че въ сички-ты коренна рѣчь ся явява мрт коя-то по Българскы бы ся писала мърт или мрът, и отъ кой-то съ приложение на предлогъ-тъ съ, става смърть или емръть, рѣчь съществено Славянска. То ны стига да ны увѣри че и това е имя Славянско; а отъ неѣхъ произведено какво ли е было то имя на истинѣ: Мрътягъ ли като да речешъ мрътвякъ или Омрътягъ, или друго нѣкое, то е намъ все едно.

Валдимиръ (*Βαλδμερ*) — И више (стр. 50) видѣхмы че *Waldemar* и тука виждамы че *Βαλδμερ* не е друго, и не може да е друго освенъ Славенско имя Владимиръ.

Борисъ, Богорисъ (*Βορις, Βορήςης, Βόωρις*). — Освенъ что не сѣ имали б та ся го писали съ в, нѣкои отъ Гръцы-ты като уже по тѣсно и по ближно сношеніе имуще съ Българы-ты, писали, вѣрно това имя *Βορις* какъ-то го и въ Славено-Българскы-ты памятници находимъ написано, но нѣкои пакъ го поискривили и превравили на *Βόγωρις*, като да рекътъ Боорисъ. какъ да е да е, за него не може никой да има сумнѣніе че е чисто Славянско, защо и коренна-та му рѣчь находимъ и самъ Боръ, и сложенъ съ други части за составленіе на премного Славенскы рѣчи, на пр. бори, борѣкъ, борьба, соборъ, и проч. И въ Русскы-ты Лѣтописи намѣрамы мнозинъ именуемы съ това исто-то имя *Борисъ* или *Боришъ*.

Ето какъ дойдохмы даже до время-то на Българско-то Крещеніе, кога-то веке ся превело св. Писаніе на Славенскы за ново-крещены-ти Българы, и не найдохмы ни едно почти имя отъ Българскы-ти начялници, кое-то да не бы можило, или тѣй или онѣй, да ся покаже Славенско. Доказва ся убо и отъ тамо че древни-ти